



KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 11-го Іюля. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 11-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Іюля.

Высочайшій Рескриптъ

на имя Генералъ-Адъютанта Графа Адлерберга.

Графъ Владиміръ Ѳеодоровичъ! Сегодня исполнѣлось ровно тридцать лѣтъ благополучному Моему супружеству. Я избралъ сей радостный для Меня день, чтобы возведеміемъ васъ въ Графское Россійской Имперіи достоинство съ исходящимъ потомствомъ, явить вамъ новое доказательство того постояннаго благоволенія и той искренней къ вамъ признательности, на которыя приобрѣли вы столько права вашей отличною службою, ревностнымъ исполненіемъ возлагаемыхъ на васъ доверіемъ Моимъ различныхъ обязанностей и лично ко Мнѣ преданности, чему въ продолженіе тридцати лѣтъ Я видѣлъ непрестанныя доказательства.

Пребываю къ вамъ навсегда благосклоннымъ.

На подаиномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Петергофѣ,
1-го Іюля 1847 года.

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 14-го Іюня, состоящій при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, Генералъ-Маіоръ *Радищевъ*, назначенъ Военнымъ Губернаторомъ города Витебска и Витебскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, съ оставленіемъ по прежнему по Кавалеріи.

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о переименованіи нѣкоторыхъ Городничихъ въ Полиціймейстеры, съ сохраненіемъ имъ тѣхъ же правъ и преимуществъ службы, какими они нынѣ по закону пользуются, въ 19-й день Мая Высочайше повелѣть соизволилъ, чтобы въ губернскихъ городахъ и тамъ, гдѣ есть Градоначальники, Начальники Полиціи именовались Полиціймейстерами; во всѣхъ же прочихъ городахъ они назывались Городничими.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе II Отдѣленія Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, относительно порядка представленій по дѣламъ о похищеніи казеннаго лѣса, и раздѣляя съ своей стороны по настоящему предмету заключеніе Министровъ Государственныхъ Имуществъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 5-go Lipca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT

Do Jeneral-Adjutanta Hrabiego Adlerberga.

Hrabio Włodzimierzу Теодоровичу! Dziś właśnie minęło trzydzieści lat szczęśliwemu Mоему małżeństwu. Wybrałem ten radośny dla Mnie dzień, aby przez wyniesienie was do godności Hrabiego Cesarstwa Rossyjskiego z potomstwem w linii zstępnej, okazać wam nowy dowód tej ciągłej łaski i tej szczerzej ku wam wdzięczności, do których nabyliście tyle prawa przez waszą wzorową służbę, gorliwe wypełnienie poruczanych wam przez Mnie zaufanie różnych obowiązków, tudzież przez osobiste ku Mnie przywiązanie, czego w przeciągu trzydziestu lat nieustannie widziałem dowody.

Zostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

W Peterhofie,
1-go Lipca 1847 roku.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojskowym, w dniu 14 Czerwea wydany, zostający przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Jeneral-Major *Radišczew*, mianowany został Wojskowym Gubernatorem miasta Witebska, tudzież Gubernatorem Cywilnym Witebskim, z pozostaniem jak dawniej w Jeździe.

Jego CESARSKA MOŚĆ, w skutek najpoddanniejzego przedstawienia P. Ministra Spraw Wewnętrznych o przemianowaniu niektórych Horodniczych Policmejstrami, z zachowaniem dla nich tychże praw i prerogatyw służby, jakich obecnie podług prawa używają, 19 Maja, Najwyżej rozkazać raczył, aby w miastach gubernialnych, i tam, gdzie są Głowy miasta, Naczelnicy Policji nazywali się Policmejstrami; we wszystkich zaś innych miastach, aby się nazywali Horodniczymi.

— Rada Państwa, w Departamencie Praw i na Ogólném Zgromadzeniu, roztrząsnąwszy przedstawienie II Oddziału Własnej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kanclaryi, o porządku przedstawień w sprawach dotyczących się grabieży skarbowego lasu, i przychylając się ze swojej strony w obecnym przedmiocie do wniosku Ministrów: Dóbr Państwa i Sprawiedliwości, tudzież Głównozarządzającego II Od-

и Юстиціи и Главноуправляющаго II Отдѣленіемъ Собственной Его Величества Канцеляріи, Мнѣніемъ, Высочайше утвержденнымъ, положилъ: „Въ измѣненіе подлежащихъ статей Свода Законовъ постановить, что дѣла о самовольныхъ порубкахъ казенныхъ лѣсовъ, изъ Правительствующаго Сената на заключеніе Министра Государственныхъ Имуществъ не препровождаются, а состоявшіяся по симъ дѣламъ въ Сенатѣ опредѣленія, когда съ государственныхъ крестьянъ за означенныя порубки присуждаются личныя взыскапія, вносятся къ Министру Юстиціи.“

Въ *Сѣверной Пчелѣ* пишутъ: „Нынѣшняя педѣля замѣчательна появленіемъ въ Петербургѣ книги чрезвычайно важной по содержанию, чрезвычайно любопытной для всѣхъ и каждому. Едва минуло нѣсколько дней отъ выпуска ея, а она уже прочитана половиною Петербурга, читается въ Москвѣ, и скоро будетъ читаться во всѣхъ концахъ обширнаго Царства Русскаго, читается съ теплымъ участіемъ ума и сердца, какъ собственная повесть, какъ правдивый разсказъ о дѣяніяхъ общаго Отца и Покровителя всѣхъ Русскихъ... Больше двадцати лѣтъ уже прошло со временіи кончины Императора Александра. Съ тѣхъ поръ, главы мужественныхъ Его сподвижниковъ убѣдились сѣдинами и покрылись новыми лаврами въ роскошныхъ долинахъ Персіи, на берегахъ Дуная, въ знойныхъ пустыняхъ Булгаріи, на приступѣ Варшавскомъ, въ горахъ Грузіи и предѣлахъ Закавказскихъ. Съ тѣхъ поръ родилось и возрасло новое поколѣніе; первые младенческими лепетомъ произнесли тогда державное имя Брата и Преемника Благословеннаго — теперь уже бодрые юноши: одни дружно стали подъ знамена Его, защитниками отечества, — другіе ревностными исполнителями закона, Имъ собраннаго въ единую, стройную книгу, охраняющую благоденствіе разноплеменныхъ народовъ Великой Имперіи. Теченіе сихъ славныхъ двадцати лѣтъ, приближившихъ XIX столѣтіе къ его половинѣ, ознаменовано въ Россіи громкими событіями, и внесло въ лѣтописи ея новыя блистательныя страницы, живыя въ памяти каждаго Русскаго, но еще неначертанныя на скрижаляхъ Истории. Нынѣ лишь видимъ первый, робкій омытъ труда, долженствующаго въ позднѣйшее время обставить славу бытописателя искусства и краснорѣчиваго, которому повѣствователи современные не позавидуютъ потому только, что сами они были свидѣтелями и, по мѣрѣ силъ своихъ, участниками эпохи, упрочившей мудрыя предначертанія Петра, Екатерины и Александра, упрочившей отечеству нашему первое мѣсто въ ряду могущественнѣйшихъ Государствъ Европы. Нужно ли прибавлять, что мы говоримъ о новомъ сочиненіи Г. Устрялова: *Историческое обозрѣніе царствованія Государя Императора Николая I-го*. Трудъ сей долженъ служить дополненіемъ къ извѣстному учебнику того же автора, представляющаго такимъ образомъ краткую, но полную Исторію Россіи, доведенную до самаго послѣдняго времени. Смущаемый величіемъ предмета и близости описываемыхъ событій, почтенный авторъ, по собственному сознанію не могъ изобразить ихъ вполне удовлетворительно и достойно высокаго ихъ значенія; по тѣмъ же не менѣе книга его — трудъ драгоценный пополниющій недостатокъ систематическаго и хронологическаго свѣдѣнія о происшествіяхъ настоящаго царствованія. За исключеніемъ подробнаго описанія Турецкой Войны 1828 и 1829 годовъ, недавно оконченнаго Г. Лукьяновичемъ, да еще нѣсколькихъ отрывочныхъ брошюръ, мы вовсе не имѣли сочиненія, обнимающаго собою, въ послѣдовательномъ повѣствованіи, весь періодъ царствованія Государя Императора; новая книга Г. Устрялова есть единственное въ семъ смыслѣ пособіе, какъ собственно для учащихъ, такъ и вообще для читателей.“

10-го текущаго Іюня, въ городѣ Казани произошелъ пожаръ въ одномъ изъ надворныхъ строеній, на Большой Московской Улицѣ, и при сильномъ сѣверо-восточномъ вѣтрѣ распространился съ необыкновенною быстротою среди деревянныхъ, неправильно построенныхъ домовъ. Чрезъ нѣсколько времени пламя начало затихать, но возобновившійся порывистый вѣтеръ перебросилъ его на противоположную сторону, и при всѣхъ усиліяхъ пожарной команды, гарнизоннаго баталіона и жителей едва успѣли остановить дѣйствіе огня, когда уже было истреблено пожаромъ 165

дѣланъ Власной Его Цесарской Воли Канцеляріи, Децыя, Найвыжѣ утверждоу, постановила: „Змѣняючъ одповѣдне артыкулѣ Збору Прав постановиѣ, же справы о самовольныхъ вырѣбахъ ласовъ шарбовыхъ, не маю сѣ прѣсылатъ з Рѣдзачего Сенату на розстрзыненіе Министра Дѣбр Паѣства, але западле в такихъ справахъ в Сенацие выроки, јесли шарбови влошциане за рѣчѣне вырѣбы сѣ сказани на осабисте шарѣ, прѣчѣдзѣ до Министра Sprawiedliwosci.“

Чытамы в *Пszczole Północnej*: „Упłyваючы тјдзѣнъ знакомиты јестъ зјавиеніемъ сѣ в Петербургу хіаѣкѣ надзвычайъ важнѣј зѣ свѣј трѣсци, надзвычайъ цікакѣј дла оголу и дла каѣдего. Ledwo upłygnęło dni kilka od czasu wyjścia tѣј хіаѣкѣ, јуѣ јѣ прѣчытала полѣва Petersburga, czytają јѣ в Москвѣ, i wkrótce czytana będzie po wszystkichъ канѣczynachъ rozległego Państwa Rossyjskiego, czytana z żywymъ udziałemъ umysłu i serca, jako własna powieść, jako prawdziwe opowiadanie czynówъ spólnego Ojca i Opiekuna wszystkichъ Rossyan... Ј.ѣ latъ dwadzieścia z górá upłygnęło od zgonu Cesarza ALEXANDRA. Od tego czasu, głowy mѣżnychъ jego towarzyszywъ broni osiwiaty i nowemi uwieńczyły sѣ laurami, w roszkoshnychъ dolinachъ Persji, na brzegachъ Dunaju, w znojnychъ pustyniachъ Bulgarji, w szturmie Warszawskimъ, w górachъ Gruzyi i obszarachъ Zakaukaskichъ. Od tego czasu zrodziło sѣ i wzrosło nowe pokolenie; ci, którzy dziecięcimъ szczebiotaniemъ wymawiali wówczas potѣżne imię Brata i Następcy Błogosławionego — teraz јуѣ sѣ dziarską młodzieѣzѣ; једни, stanęli ochotczo pod Jego chorągwiami, jako obrońcy ojczyzny, — drudzy, jako gorliwi wykonawcy prawa przez Niego, wјednę, systematyczną хіѣгę, ochraniającą помыsłnośćъ różnoplemiennychъ narodówъ Wielkiej Monarchii zebrałego. Przeciąгъ tychъ sławnychъ dwadzieestu latъ, które zbliżyły wiekъ XIX ku jego połowie, odznaczył sѣ w Rossji głośnemi wypadki, i przysporzył јѣј kronikomъ a we świetne karty, tkwiące w pamięci каѣдего Rossyanina, lecz јeszcze nieskreślone na tablicachъ Historji. Obecnie, widzimy za ledwo piѣrwszą, Iękliwą próbę pracy, mającej w późniejszymъ czasie stanowić chwalebny kronikarza bieglego i wymownego, któremu opowiadacze тѣгоczesни не będą zazdrościli dла tego tylko, że sami byli świadkami, i w miarę silъ swoichъ uczestnikami epoki, która utrwaliła mądre plany Piotra, Katarzyny i ALEXANDRA, i zapewniła ojczyźnie naszej piѣrwsze мѣјсце w рѣдзѣ najpotѣżniejszychъ Mocarstwъ Europy. Czyliż potrzebna dodawać, że mówimy о nowemъ dziele P. Ustrjajowa: *Przeгładъ historyczny panowania Najjaśniejszego Cesarza NIKOLAJA I-go*. Praca ta służyć powinna za dodatekъ do znanego dzieła naukowego тѣгожъ autora, wykładającego w taki sposóbъ krótką, lecz zupełną Historjѣ Rossji, doprowadzoną do ostatnichъ czasówъ. Trwożony wielkością przedmiotu i świeżością opisywanychъ wypadkówъ, szanowny autor nie mógł (jakъ to samъ wyznaje) wystawić ichъ w sposóbъ zupełnie zaspakajający i godny wysokiego ichъ znaczenia; nie mniej wszelako dzieło јego јestъ pracą nieoszacowaną, zaradzającą brakowi systematycznego i chronologicznego obrazu wypadkówъ obecnego panowania. Wyjąwszy opisanie szczególowe Wojny Turецkiej w 1828 1829, niedawno ukończzone przez P. Łukijanowicza, i niektóre јeszcze urywkowe broszury, nie mieliśmy wcale dzieła, któreby obejmowało, w porządnѣј narracyi, cały peryodъ panowania Najjaśniejszego Cesarza; nowe dzieło P. Ustrjajowa јestъ јedynymъ w тѣмъ znaczeniu zasobemъ, takъ właściwie dла uczącychъ sѣ jako i w ogólcności dла czytelników.“

Data 10-go Czerwca, zdarzył sѣ w Kazaniu пожаръ w pewnej budowlі, na Wielkiej Ulicy Moskiewskiej, i przy gwałtownymъ północno-wschodnimъ wietrze rozszerzył sѣ z niewyжкіą szбкоścią srodъ drewnianychъ, nieszykowanie zbudowanychъ domówъ. Po niejakiмъ czasie plomienъ zaczynał јуѣ słabnąć, gdy nowy pѣdъ wietru przerzucił go na przeciwną stronę, i mimo wszelkichъ usilowańъ пожарнѣј komendy, баталіону залогowego i samychъ mieszkanćwъ, za ledwie w тѣчѣzasъ potrafieno wstrzymać szczytъ ognia, gdy јуѣ pochłonał 165 domówъ obywatelskichъ, przyчѣmъ dwóchъ ludzi utraciło życie.

обывательскихъ домовъ; причеъ два человека лишились жизни.

Государь Императоръ, при первомъ получении свѣдѣній о семъ происшествіи, соизволилъ отправить въ Казань Флигель-Адъютанта Мирбаха съ 25,000 руб. серебромъ, для раздачи жителямъ, пострадавшимъ отъ пожара, и ассигновать, по представленію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, 21,000 руб. сер. въ заимообразное пособіе, безъ процентовъ, для возобновленія сгорѣвшихъ жилищъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ 3 Іюля.

Палата депутатовъ окончила третьяго дня пренія по бюджету обыкновенныхъ публичныхъ работъ; сегодня состоитъ на очереди чрезвычайный бюджетъ, который комиссія предлагаетъ уменьшить 85 милліонами фр.

— Комиссія прошеній палаты депутатовъ занимается нынѣ соображеніемъ прошеній, требующихъ непосредственного представительства колоній въ палатѣ французскихъ депутатовъ. Такого же содержанія прошеніе поступило въ палату перовъ.

— Адресъ „центрального комитета конституціонной оппозиціи“, подписанный Одиллономъ-Барро, Дювержье де-Горанномъ, Гюставомъ де-Бомономъ, Леономъ де-Мальвилемъ и Шамбарономъ, начинается утвержденіемъ, что, въ прошломъ Августѣ, правительствомъ весьма извѣстными средствами, а также и неисполненными общаіями избирателями, приобрѣло себѣ значительное большинство, и что, съ 1834 года, еще въ первый разъ нанесена оппозиціи столь чувствительная обида. „Между тѣмъ“, сказано далѣе въ адресѣ, „вышнній рядъ засѣданій палаты, въ которыхъ упорно и систематически противились всемъ политическимъ, финансовымъ и административнымъ реформамъ, достаточно показываеъ, въ какомъ положеніи находится охранительная политика и чего надобно отъ нея ожидать. Эта палата и министерство уничтожили влияние Франціи даже тамъ, гдѣ предполагали, что оно утверждено на прочномъ основаніи семейными союзами. Беспорядокъ въ финансахъ, возрастающій время отъ времени и болшіе недостатки въ управленіи произвели то, что дефицитъ увеличился до 500 милліоновъ фр. Въ довершеніе всего, самыя щекотливыя исторіи выходятъ одна за другой наружу. Такого положенія дѣлъ не замѣчалось со времени установленія представительнаго правленія. Въ слѣдствіе того, болшіе раздѣлилось и произошелъ министерскій кризисъ, который еще отнюдь не кончился. Оппозиція, съ своей стороны, не упала духомъ и дѣлала все, что должна была дѣлать. Она станеть сражаться за спасительныя реформы и впредь, какъ сражалась за нихъ въ нынѣшній рядъ засѣданій. Но какъ министерская сторона ежедневно приобретаетъ себѣ приверженцевъ раздачею мѣстъ, званій, денежныхъ вспомоствованій, покровительствомъ и услугами всякаго рода, то оппозиція должна быть сильно и неутомимо поддерживаема общественнымъ мнѣніемъ, чтобы имѣть возможность существовать, укрѣпляясь и одерживать побѣды. По этому, граждане должны принимать живое участіе въ выборахъ и оставаться съ депутатами въ неразрывной связи, чтобы дѣйствовать соединенными силами, для чего совѣтуютъ учредить въ каждомъ округѣ комитетъ, который наблюдалъ бы надъ злоупотребленіями при выборахъ, и совѣтуютъ притупить къ тому теперь же, потому что новые выборы произойдутъ, вѣроятно, въ началѣ слѣдующаго года“. Адресъ заключается увѣщаніемъ къ избирателямъ быть единодушными, ревностными и предприимчивыми, равно какъ ни на минуту не упускать изъ вида событій 1827 года: тогда успѣхъ будетъ несомнѣненъ. По поводу этого адреса, *Journal des Débats*, съ своей стороны, убѣждаетъ консервативныхъ избирателей равномерно быть бдительными.

— Въ 4-й части Парижа избранъ уже новый депутатъ на мѣсто скончавшагося Г. Ганнерона. Послѣ троекратной баллотировки, избранъ оппозиціонный членъ, Г. Мальгенъ. При семъ случаѣ не было кандидатовъ съ министерской стороны. Со времени послѣднихъ общихъ выборовъ, весьма измѣнилось понятія и вещи.

— Въ *Univers* и *Union monarchique* утверждаютъ, что генераль Кюбберъ сдѣлалъ показанія, весьма неблагоприятныя для Г. Теста.

— Его СЕКАРСКА МОЩЬ, s'oro otrzymał pierwszą o tym wypadku wiadomość, raczył wysłać do Kazania Skrzydłowego Adjutanta Mirbacha z 25,000 rubli srebrem, dla rozdania mieszkańcom, którzy najwięcej od pożaru ucierpieli, jako też przeznaczyć, w skutek przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, 21,000 rub. sr. w sposobie pożyczki bez procentów, dla odbudowania pogorzalych domów.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, 3 Іюля.

Ізба Депутowanych окончила онегдажъ разправу надъ бюджетомъ звичайныхъ работъ публичныхъ; dziś przyszła kolej na budżet nadzwyczajny, w którym Komissya proponuje zmniejszenie o 85 milionów franków.

— Комиссія петыцій Ізбы Депутowanych zajmuje się teraz roztrząsaniem petycji, w której żądana jest bezpośrednia reprezentacya osad w Izbie Deputowanych Francyi. Podobna petycja podana jest także do Izby Parów.

— Адресъ „центрального комитета конституціонной оппозиціи“, подписаны przez PP. Odillon-Barrot, Duvergier de Hauranne, Gustawa de Beaumont, Leona de Malleville i Chambeauon, zaczyna się od zapewnienia, że w Sierpniu roku zeszłego, rząd wszelkimi wiadomymi środkami, jako też obietnicami, których nie dotrzymał, pozyskał znaczną większość, i że od roku 1834, po raz pierwszy оппозиция doświadczyła tak dotkliwej zniewagi. „Tymczasem— dalsze są słowa adresu— obecny szereg posiedzeń Izby, na których upornie i systematycznie przeciwiono się wszelkim politycznym, finansowym i administracyjnym reformom, dostatecznie przekonywa, w jakim położeniu znajduje się polityka zachowawcza i czego od niej oczekiwać możemy. Izba ta i ministerstwo zniszczyły wpływ Francyi nawet tam, gdzieśmy sądzili, iż jest utwierdzony na gruntownej podstawie związków rodzinnych. Nielad w skartie, z dnia na dzień wzrastający, i wielkie błędy w zarządzie sprawiły to, iż *d. ficit* powiększył się do 500 milionów franków. Na domiar złego, jeszcze co dzień wchodzi na jaw najdrażliwsze zdarzenia. Takiego stanu rzeczy nie widzieliśmy od czasu zaprowadzenia rządu reprezentacyjnego. W skutek tego, większość się poróżniła i nastąpiło ministerjalne przesilenie, które się jeszcze nie skończyło dotąd. Оппозиция, ze swojej strony, nie upadła na duchu, i czyniła wszystko co jej czynić przystało; nie przestanie też walczyć o zbawienne reformy i nadal, jak za nie w obecnym ciągu posiedzeń walczyła. Że zaś strona ministerjalna codziennie pozyskuje więcej zwolenników przez rozdawanie miejsc, godności, pieniężnyhъ засилków, przez wszelkiego rodzaju protekcyje i powolności, przeto i оппозиция powinna też mieć mocną i niezłomną podporę w opinii publicznej, aby mogła się dalej utrzymać, rozwijając swoje siły i odnieść zwycięstwo. Z tego więc względu obywatele powinni brać szczerzy udział w wyborach i zostawać z deputowanymi w nieprzerwanychъ związku, aby działać spólnymi siłami; w jakowym celu radzi оппозиция ustanowić w każdymъ okręgu komitet, któryby czuwał nadъ nadużyciami w czasie wyborów, i przystąpić do тѣй czynności niezwłocznie, gdyż nowe wybory nastąpią, bez wątpienia, na początku następnego roku.“ Адресъ kończy się odezwą do wyborców, aby zachowali pomiędzy sobą jedność i zgodę, aby się okazali gorliwymi i przedsiębiorczymi, jako też, aby ani na chwilę nie spuszczaли z uwagi wypadków roku 1827; wówczas dopiero zwycięstwo będzie niewątpliwe. Z powodu tego adresu, *Journal des Débats*, ze swojej strony, wzywa wyborców zachowawczychъ, aby również byli czujnymi.

— W 4-tymъ cyrkule Paryża odbyły się wybory Deputowanego w miejsce zmarłego P. Ganneron. Po trzykrotnémъ głosowaniu, padł wybór na członka оппозиции, P. Malgaigne.

— *Univers* i *Union monarchique* twierdzą, że Jenerał Cubieres poczynił zeznania, które dla współ-obwinionego P. Teste, są bardzo kompromitujące.

— Въ Марсель прибыло нѣсколько Арабовъ, занимающихъ важныя должности, а въ томъ числѣ Си-Гаммада-Бенъ-Сакаль, кайдъ Тлемзена, и Си-Брахамъ, халифъ Маскарскій и пр. Ихъ сопровождаетъ Г. Руссо, офицеръ Спаговъ, который служить имъ переводчикомъ. Арабы эти желаютъ ознакомиться съ европейскою цивилизаціею и представиться Королю, чтобы увѣрить Его Величество въ своей преданности.

— Въ *Constitutionnel* сообщаютъ слѣдующія извѣстія, почерпнутыя изъ испанскихъ газетъ, не ручаясь впрочемъ за ихъ достоверность: „Императоръ мароккскій, желая удалить изъ своихъ владѣній опаснаго соперника, отправилъ, подъ предводительствомъ кайда Эль-Амара, отрядъ въ 500 всадниковъ и 200 чел. пѣхоты, съ тѣмъ, чтобы захватить Абд-эль-Кадера, но послѣдній разбилъ кайда въ нѣсколькихъ стычкахъ, 14 Іюня овладѣлъ мароккскимъ лагеремъ, разграбилъ оный и приказалъ отсѣчь голову кайду.“

— Изъ Туниса пишутъ, отъ 14 Іюня, что бей приказалъ чеканить новую серебряную монету и намѣренъ выпустить въ обращеніе ассигнаціи, определенной цѣны. Эти ассигнаціи будутъ первыми бумажными деньгами въ Африкѣ.

5 Іюля.

Палата перовъ утвердила третьяго дня, 101 голосомъ противъ 25, проектъ постановленія о медицинско-практикѣ.

— Говорятъ, что засѣданія палаты будутъ закрыты не прежде первыхъ чиселъ Августа мѣсяца.

— Алжирскій епископъ прибылъ въ Марсель, и намѣренъ отправиться въ Парижъ.

— Генералъ Кавеньякъ прѣѣхалъ въ тотъ же городъ, и пробудетъ нѣкоторое время во Франціи въ отпуску, для поправленія разстроеннаго здоровья.

— Три члена палаты депутатовъ намѣрены войти съ предложеніемъ, чтобы Алжирія объявлена была навсегда не раздѣльною частію Франціи. Поводомъ къ тому выставляютъ опасеніе поселенцевъ, что владѣнія въ Африкѣ могутъ быть со временемъ оставлены.

— Въ *National* утверждаютъ, что всѣ офицеры Алжирской арміи, находящіеся въ отпуску во Франціи, получили приказаніе немедленно возвратиться къ своимъ полкамъ.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Бразиліи, графъ Валевскій, французскій уполномоченный въ Ла-Платѣ, прибылъ въ Рио-Жанейро и имѣлъ частную аудіенцію у Императора.

— Разнесся слухъ, будто бы Англичане, оставивъ Кантонъ, овладѣли Кикиагомъ, незначительнымъ островомъ, лежащимъ при впаденіи желтой рѣки въ Китаѣ. Слышно, что они этотъ пунктъ избрали средоточіемъ своихъ дѣйствій, чтобы двинуться къ Пекину.

— Изъ Испаніи получено извѣстіе, что въ это государство вторглись толпы вооруженныхъ Португальцевъ.

А н г л і я.

Лондонъ, 30 Іюня.

Вчера былъ въ Букингамскомъ дворцѣ выходъ, на которомъ представлялись Королевѣ Его Императорское Высочество Принцъ Петръ Ольденбургскій и его супруга.

— Сегодня проходилъ совѣтъ министровъ, въ которомъ присутствовали всѣ члены кабинета, находящіеся налицо въ столицѣ.

— Его Высочество принцъ Вальдемаръ Прусскій прибылъ сюда, вчера, изъ Гамбурга.

— Въ *Times* напечатано: „Съ истиннымъ удовольствіемъ извѣщаемъ публику о прѣздѣ принца Вальдемара Прусскаго въ Англію. Тѣ, коимъ извѣстныя происшествія войны въ Сутледжѣ, припомятавъ, что принцъ Вальдемаръ, въ сопровожденіи небольшой свиты, раздѣлялъ труды и опасности англійской арміи въ сраженіяхъ подъ Муджихомъ и Фирезусахомъ, и что въ послѣднемъ сраженіи лейбъ-медикъ его смертельно былъ раненъ. Ожидать должно, что Королева, при личномъ свиданіи съ принцемъ, пожалуетъ ему знаки ордена Бани большаго креста, въ ознаменованіе признательности англійской націи и въ награду подвиговъ на пользу оной.“

— Въ письмахъ изъ Тегерана сообщаютъ, что Персидскій Шахъ оставилъ намѣреніе лично управлять экспедиціею въ Корасанъ.

— До Марсыліи прибыло kilku Арабовъ, пластуящихъ высшея уряды подъ рѣдѣмъ французскимъ, а между иными: Si-Hamada-Ben-Sakal, kaid Tlemzenu, Si-Braham, kalif Maskaryi. Towarzyszy im i służy za tłumacza P. Rousseau, oficer od Spahów. Ci znakomici Arabowie pragną obeznac się z cywilizacją Europejską i chcą być przedstawieni Królowi, w celu zapewnienia go osobiście o swojej wierności.

— *Constitutionnel* udziela następującą wiadomość, wyjętą z gazet hiszpańskich, za której rzetelność jednakże nie ręczy: „Cesarz Marokkański, chcąc się pozbyć z krajów swoich przykrego mu spótzawodnika, wysłał, pod wodzą kaida El-Amar, mały oddział, złożony z 500 jazdy i 200 piechoty, w celu ujęcia Emira; lecz ten zwyciężył kaida w kilku potyczkach, d. 14 czerwca zdobył obóz Marokkański, zrabował go, a kaidowi głowę ściąć kazał.“

— Donoszą z Tunetu pod dnem 14 czerwca, że Bej kazał wybić nową srebrną monetę i zamierza puścić w obieg pieniądze papierowe, z kursem przymuszonym. Bilety pomienione byłyby pierwszymi pieniędzmi papierowemi w Afryce.

Dnia 5 lipca.

Izba Parów uchwaliła onegdaj, 101 głosami przeciw 25, projekt do prawa o praktyce lekarskiej.

— Mówią, że posiedzenia ciała prawodawczego nie ukończą się przed początkiem Sierpnia.

— Biskup Algierski przybył do Marsylіi, zkąd udaje się do Paryża.

— Jenerał Cavaignac przybył także do tego miasta, w zamiarze zabawienia czas jakiś we Francyi, dla poratowania nadwątłego zdrowia.

— Trzech deputowanych zamierzyło podać wnioszek, aby Algierya ogłoszona była za część Francyi, nie mogącą być od niej nigdy odłączoną. Powodem do tego jest ciągła obawa osadników, że posiadłości Afrykańskie mogą być kiedyś opuszczone.

— *National* utrzymuje, że wszystkim oficerom armii Algierskiej, bawiącym za urlopem we Francyi, kazano natychmiast wracać do półków.

— Według ostatnich wiadomości z Brazylii, Hr. Walewski, nadzwyczajny pełnomocnik francuzki przy Rzeczypospolitej La-Plata, wylądowawszy w Rio-Janciro, miał prywatne posłuchanie u Cesarza.

— Rozeszła się wieść, że Anglicy, opuściwszy Kanton, opanowali Kikiag, małą wyspę, położoną przy ujściu rzeki Żółtej w Chinach. Głoszą, że chcą uczynić ten punkt środkiem swych operacyj, aby się udać do Pekinu.

— Nadeszło tu doniesienie z Hiszpanii, że do tego kraju wkroczyły tłumy uzbrojone Portugalczyków.

А н г л і я.

Лондонъ, 30 czerwca.

Wczoraj były pokoje w pałacu Buckingham, na których przedstawiono Monarchini JJ. CC. WW. Xięcia Piotra Oldenburgskiego i jego małżonkę.

— Wczoraj odbywała się rada gabinetowa, na której obecni byli wszyscy Ministrowie, znajdujący się w stolicy.

— Wczoraj, zjechał tu z Hamburga Xiążę Waldemar Pruski.

— „Z prawdziwą przyjemnością (pisze *Times*) donosimy o przybyciu do Anglii Xięcia Waldemara Pruskiego. Osoby, świadome szczegółnych wypadków w bitwach nad Sutledżem, przypomniały sobie, że pomieniony Xiążę, w towarzystwie nielicznego orszaku, podzielał niebezpieczeństwa i przygody armii angielskiej na polach bitwy pod Mudkich i Firezuszach, gdzie w tѣj ostatniej lekarz jego śmiertelną poniósł ranę. Spodziewamy się, że Królowa, widząc Xięcia, wynagrodzi czyny jego wielkim krzyżem orderu Łaziennego, który będzie i dowodem wdzięczności ludu angielskiego, i nagrodą za poświęcenie się sprawie jego.“

— Listy z Teheranu donoszą, że Szach Perski zanęchał zamiaru stanięcia na czele wyprawy przeciw Rhorasnowi.

— Въ газетѣ *Times* напечатаны извѣстія изъ восточной Индіи, простирающіяся по 19 Мая, и сообщаютъ, что въ странѣ Пизамъ вепыхнулъ мятежь, въ слѣдствіе коего правительство поставлено было въ необходимости просить содѣйствія Англичанъ; такимъ образомъ въ первый разъ въ Гидерабадѣ увидѣли английскихъ солдатъ, поддерживающихъ правительство противъ военной силы туземцевъ.

— Въ Кантонѣ Англичане опасаются безпорядковъ со стороны городского населенія. Угрозы прикладываютъ на перекресткахъ улицъ, и все предсказываетъ необходимость второй английской экспедиціи. Утверждаютъ, что Англичане ожидаютъ только подкрѣпленій изъ Индіи, чтобы Китайцамъ снова дать урокъ, строже прежняго.

— Въ *Standard* напечатаны слѣдующія извѣстія изъ Мексики: Въ Веракрузѣ разнесся слухъ, что жители Пуэблы возстали противъ американскаго генерала Ворта и выгнали изъ города, убивъ у него нѣсколько сотъ солдатъ. Американцы подняли свой флагъ, въ Фронтерѣ, при устьѣ рѣки Табаско. Они хотятъ тамъ учредить таможенную контору. Къ сему присовокупляютъ, что Американцами будутъ введены значительныя перемѣны въ тарифѣ въ мексиканскихъ гаваняхъ.

2 Июля.

Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, отправился вчера изъ Драйтонъ-Манора, помѣстья сэра Роберта Пилла, въ городъ Бирмингемъ, для осмотра тамъ знатнѣйшихъ казенныхъ фабрикъ и заводовъ. Сэръ Робертъ Пилль, Джеймсъ-Грагамъ, графъ Линкольнъ и лордъ Виллеретъ, сопутствовали Его Высочеству, и вмѣстѣ съ Августѣйшимъ гостемъ возвратились въ замокъ Драйтонъ-Маноръ.

— Герцогъ Броли прибылъ сюда вчера, вечеромъ, и немедленно будетъ принятъ Королевою въ аудіенціи, на которой представитъ Е. В. британскія свои грамоты въ звани французскаго посланника. Гр. Сентъ-Олеръ вскорѣ отъѣзжаетъ изъ Англіи и совершенно оставляетъ политическое поприще. Это намѣреніе графа, всѣми уважаемаго за его личныя достоинства, возбудило всеобщее сожалѣніе. Герцогъ Броли, извѣстный въ Англіи по отмяннѣ конвенціи о торгѣ неграми, не легко пріобрѣтеть расположеніе лорда Пальмерстона. Назначеніе его подало поводъ къ различнымъ догадкамъ.

— Извѣстно, что Евреи не могутъ засѣдать въ парламентѣ; уже нѣсколько лѣтъ оппозиціонная партія требуетъ отмены этого постановленія, считая его недостойнымъ нашего вѣка, и надѣялась, что Лордъ Джонъ Россель сдѣлаетъ, въ нынѣшнемъ году, предложеніе въ этомъ смыслѣ. Въ семь ожиданій, главы двухъ богатѣйшихъ купеческихъ домовъ Сити, Баронъ Ліонель Ротшильдъ и Г. Саломонъ, изъявили намѣреніе дѣлаться въ числѣ кандидатовъ для представительства, первый города Лондона, а послѣдній одного изъ городовъ, причисленныхъ къ столицѣ. Однако же Лордъ Джонъ Россель объявилъ, что множество дѣлъ нынѣшняго засѣданія не позволяютъ ему представитъ въ этомъ году билль объ отмяннѣ закона. Въ слѣдствіе того Г. Саломонъ отказался отъ своихъ притязаній, и напечаталъ о томъ письмо въ газетахъ, но кажется, Г. Ротшильдъ еще настаиваетъ на своемъ желаніи.

— Лордъ Россель препроводилъ письмо къ избирателямъ Сити, коими онъ дважды былъ уже избранъ представителемъ, объявляя, что въ случаѣ распушенія парламента, желаетъ удостоиться чести быть снова ихъ представителемъ.

— Вчерашнее засѣданіе парламента касалось предметовъ мѣстной важности; сегодня былъ разсматриваемъ билль о пріостановленіи дѣйствія закона о судоходствѣ по 1-е Марта 1848 года, который прочитанъ былъ во второй разъ.

— Вице-канцлеръ Кембриджскаго университета уведомилъ собраніе онаго, что Королева, 5 с. м. будетъ лично присутствовать, при принятіи принцемъ Альбертомъ званія канцлера университета.

— Въ *Standard* сообщаютъ о пожарѣ, который обрѣталъ въ пепелъ заведеніе, для естественнаго искусственнаго льда посредствомъ сильной паровой машины, котель кося лопнулъ и зажегъ се обширное заведеніе.

— *Gazeta Times* оглашаетъ новины изъ Индіи Восточной, кѣмъ доходятъ до дня 19 мая, и доносятъ, что въ краѣ Низамъ повсталъ бунтъ, въ skutku котораго рѣдъ видѣлъ се змущеннымъ везавъ на помочъ Англичковъ, и тымъ способемъ пѣрвсымъ разъ въ Гидерабадѣ уржано жолнержы англичскихъ, дла удзлення рѣдому въспарца пречевъ сале војскавој крајовцовъ.

— Въ Кантонѣ бѣкаю сѣ Англичы възбурзена лудносі мѣста. Погрѣзкѣ прѣлепѣне са по рогахъ улѣе, и всыткѣ прѣповѣдаю прѣрѣбу другѣй въпрѣвы англичскѣй. Јакожъ запевнѣяю, же Англичы очекаю тѣлко на послѣкѣ изъ Индіи, абы Чѣнѣзѣкомъ даѣъ јесече суворсѣу науку нѣзъ была остатуа.

— *Standard* завѣра настѣпуюѣе новѣны изъ Мекыку: Въ Веракрузъ роесзла сѣ погрѣоска, же мѣсѣжаы Пуебла повстали пречевъ амерыканскѣму Јенералому Ворту, котораго въпарлѣ змѣста, абывшы му кѣлкетъ жолнержы. Амерыканѣ вывѣсѣлѣ свѣу бандерѣ въ Фронтера, прѣзъ уржѣсѣу рѣкѣ Табаско, и чеа тамъ уржѣдѣкѣ бѣуро чельне. Довѣдујемы сѣ јесече, же значене модѣлѣкаѣе зостанѣ запрѣвѣдзѣне въ тарыфѣ пречевъ Амерыканомъ въ портахъ мекыканскѣхъ.

Дня 2 Іюля.

ЈЕГО СЕАСАРА ВЪСКОСѢ ВЪЕЛКѢ ХІАЖѢ КОНСТАНТУ НИКОЛАЈЕВІЧУ, въѣждѣалъ вѣзорѣзъ въ Драйтонъ-Маноръ, гдѣе у Сѣра Роберта Пѣла бавѣ, до мѣста Бѣрмѣнгамъ, въ чѣлу звѣдѣнѣна знакомѣтсѣхъ фабрыкъ и закладѣмъ рѣдѣмъ, Сѣръ Робертъ Пѣлъ, Сѣръ Јамѣсъ Грахамъ, Гр. Лѣнколнъ и Лордъ Вѣлліерсъ товѣрѣзшы лѣ достојнему Гошѣлову, которѣ зъ чѣломъ товѣрѣзствомъ вѣрѣлъ вѣчѣромъ до помѣненнаго замка.

— Хіаже Брогѣ прѣбылъ тѣ вѣзорѣзъ вѣчѣромъ, и бѣдѣе мѣалъ нѣчѣзлѣчѣне послѣчанѣе у Крѣловѣй, на которѣмъ злѣзы Моноархѣнѣ увѣрѣтелнѣяюѣе го пѣсѣмо въ чѣракѣтерѣ Пѣсла французскѣго. Гр. Сѣ Анлаѣре опусчеа нѣбавѣмъ Англію, а разѣмъ і ѣзѣе полѣтѣчне. Сѣановны тен дѣпломѣтѣкѣ, вѣлече тѣ јестъ жалѣванѣе, дла своѣхъ асѣбѣстѣхъ залѣт. Хіаже Брогѣ, знанѣу въ Англіи пречевъ знѣсѣенѣе конвенѣеу о бандлу нѣволнѣкѣмѣ, нѣ такъ јатѣво зѣдѣна собѣе прѣчѣхѣлносѣ Лорда Пѣлмерстона; зресѣтѣ послѣанѣево јего, прѣзъ самѣмъ замѣнѣеу Парламенту, на-прѣвѣдзѣа на рѣзне домѣслѣ, кѣрѣе трѣдно розѣвѣзѣаѣ.

— Вѣдомѣо, же Старѣзаконнѣ нѣ могуъ засѣдаѣе въ парламентѣе англичскѣмъ, і же јужъ одъ лѣтъ кѣлку стрѣннѣево оппозиѣеыне домѣга сѣ змѣанѣе тѣј уставѣу, уважаюѣе јѣ за нѣеодповѣданѣе нашѣму вѣкѣмѣу, і спѣдѣевано сѣе, же Лордъ Јоу Рѣселъ въ оѣечѣномъ року, вѣнесѣе до Парламенту пропѣоѣеу въ тѣмъ възгледѣе. Въ тѣј надѣеелѣ, на-чѣлуѣеу двѣхъ најбогатсѣхъ домѣмъ бандловѣхъ въ Сѣтѣ, Баронъ Лѣонѣлъ Рѣтсѣльдъ і П. Саломонъ, вѣнурѣзлы чеѣе помѣсчеенѣе сѣбѣе на лѣсѣе кандыдатѣмъ, пѣрвсѣу, дла репрезѣнтѣванѣе мѣста Лондѣну, дрѣгу заѣ, једнаго зъ мѣстъ, залѣчѣонѣхъ до столицѣ. Тѣмъчѣасѣмъ Лордъ Јоу Рѣселъ ошѣвѣдѣлъ, же навалъ справъ тѣражнѣеѣе посѣдѣенѣе нѣе дозѣвѣла му вѣносѣе въ тѣмъ року бѣлу о змѣанѣе рѣчѣонѣго права. Въ skutekъ тѣго, П. Саломонъ занѣечаѣлъ свѣј кандыдѣтурѣ, і лѣстъ свѣј до въборѣцовъ умѣеелѣ въ дѣеннѣкахъ; зѣдѣе једнакъ, ізъ П. Рѣтсѣльдъ јесече трѣва въ своѣхъ жалѣанѣахъ.

— Лордъ Рѣселъ прѣсѣлѣлъ пѣсѣмо до въборѣцовъ Сѣтѣ Лондѣну, пречевъ которѣхъ јужъ два разѣу былъ въбранъ на Рѣпрезѣнтѣанѣа, ошѣвѣдѣзѣаюѣе въ нѣмъ, же на прѣпадѣекъ розѣвѣзѣанѣе Парламенту, прѣганѣе мѣеѣе засчеытъ бѣе знову ѣхъ Рѣпрезѣнтѣанѣе.

— Вѣзорѣзъ зајмѣовѣлъ сѣе парламентъ прѣдѣмѣтѣмѣ мѣејсѣевоѣмѣ, дѣзѣяѣ заѣ розѣберѣлъ бѣлу о завѣсчеенѣе правъ навѣгаѣеыныхъ до д. 1-го марѣа 1848 року, которѣ по разъ дрѣгу оѣзѣытанѣу зостѣлъ.

— Вѣе-Канѣлѣрѣзъ унѣверсытѣту Камбѣрѣджъ завѣдомѣлъ своѣхъ колѣговъ, же Крѣловѣа въ д. 5 б. м. знајдовѣа сѣе бѣдѣе на урѣчѣстѣмъ обрѣдѣеу обѣеѣа канѣлѣрѣства прѣзъ јѣј малѣзонка.

— *Standard* въспѣмѣна, јако рѣчѣе доѣе ѣекавѣу, по-зарѣе, которѣ замѣенѣлъ въ попѣлѣ закладъ прѣзѣначѣонѣу до робѣенѣа штѣчѣнѣго лѣду, за помѣеѣа сѣлнѣеј маѣнѣны парѣвој, которѣј кѣеѣѣлъ пѣклъ і запѣлѣлъ тѣе обѣсѣрнѣу бѣдовѣу.

Министры объявили, что они не намерены распускать кортесы и что въ Октябрѣ соберутъ ихъ снова.

— Судебное изслѣдованіе, предпринятое по поводу покушенія на жизнь Королевы, обнаружило распространившееся по всей Испаніи тайное политическое общество, къ которому будто бы принадлежит также и инфантъ Донъ Францискъ-де-Пауло.

— Король, проживающій постоянно въ уединеніи въ Пардо, нуждается въ деньгахъ, въ слѣдствіе чего онъ просилъ банкъ, дать ему займы 10,000 пиастровъ, но Королева приказала ему отказать.

— Въ англійской газетѣ *Times* напечатана снова длинная статья о раздорахъ, господствующихъ при испанскомъ дворѣ. Расторженіе брака, — пишутъ въ *Times*, — можетъ быть не пріятно для Франціи, но необходимо для счастья Королевы, для обезпеченія престола въ нисходящей линіи, и, слѣдовательно, для сохраненія независимости страны и мира Европы. Но все таки это былъ бы роковой ударъ для Франціи, и потому мы должны ожидать смертельной хотя и тайной борьбы партій, которая рѣшитъ этотъ вопросъ.

— Г-нъ Монъ заключилъ съ банкомъ условіе, на основаніи котораго, банкъ, до окончанія года, долженъ былъ собирать подати, а вмѣсто того ежемесячно уплачивать правительству известную сумму; но теперешній министръ г-нъ Саламанка отказался отъ контракта и казна сама будетъ взимать подати посредомъ вновь опредѣленныхъ главныхъ сборщиковъ.

— Изъ Рима сообщаютъ, что присланный Донъ Карлосомъ графъ Молина, прибывшій изъ Генуи, принять былъ Папою. Хотя аудіенція была тайная, однако можемъ увѣрить, что посланнику предписано было представить Его Святѣйшеству состояніе дѣлъ при мадритскомъ дворѣ, и состояніе партій, раздѣляющихъ Испанію на враждующія части. Цель сей мѣры состояла въ томъ, чтобы воспрепятствовать отпавленію въ Мадридъ монсеньора Брунелли, ибо приверженцы Донъ Карлоса приобрѣтали много выгодъ отъ того, что династія Донины Изабеллы не была донынѣ признана апостолическою столицею. Утверждаютъ, будто бы Его Святѣйшество отвѣчалъ, что онъ сочувствуетъ несчастіямъ, угнетающимъ нынѣ Испанію, и такое состояніе внушаетъ ему именно то желаніе, чтобы эта страна не была долѣе раздѣляема раздорами, и чтобы въ возможной скорости возстановленъ былъ прежній религіозный союзъ, безъ коего ни одно общество не можетъ существовать долго.

— Смерть карлистскихъ предводителей Тристанъ и Росъ-Эролесъ, коихъ генераль Павія, захвативъ, приказала разстрѣлять, не только не уменьшила бодрости въ карлистахъ, какъ надѣялись, но произвела совершенно противное послѣдствіе, возбуждая въ нихъ энергію. Офицеры отряда генерала Павія сознаютъ, что цѣль эта совершенно не достигнута. Карлистамъ недостаетъ нынѣ денежныхъ средствъ; но если покрѣпленіе сего рода, хотя и незначительное, они получатъ, то войска Королевы не въ силахъ будутъ противостоятъ имъ, такъ какъ число ихъ приверженцевъ, при общемъ господствующемъ нынѣ неудовольствіи, возрастетъ весьма скоро до значительнаго количества.

— Въ *Phare de Bayonne* сообщаютъ слѣдующее письмо съ Каталонской границы, отъ 16 Юня: „Хотя теперь менѣе говорятъ о общемъ возстаніи, однако же достоверно известно, что сыновья Дона Карлоса назначили предводителей для управленія военными дѣйствіями на всѣхъ пунктахъ, гдѣ можетъ вспыхнуть инсurreкція. Вотъ имена предводителей, назначенныхъ претендентомъ: 1) Элю, начальникъ баскскихъ провинцій; начальникъ штаба его, Альсаа; 2) Аройо, генераль-капитанъ Старой Кастиліи; начальникъ штаба, Сайнсъ; 3) Ройо, главный начальникъ Ла-Манчи, Эстремадурѣ и Толедо, бывший мисникъ; 4) Гомесъ, главный начальникъ Андалузскихъ провинцій; начальникъ штаба его, Аревало; 5) Рамонъ Кабрера, главный начальникъ Арагоніи, Валенсіи и Мурсіи.—Главнокомандующимъ будетъ Фернандо Бурбонъ, а начальникомъ его штаба Сариатеги; онъ будетъ дѣйствовать въ Каталоніи.“

Ministrowie oświadczyli, że nie mają zamiaru rozwiązywać Korteżów, owszem, że je w miesiącu Październiku powtórnie zwołają.

— Śledztwo sądowe z powodu zamachu na życie Królowej, wykryło rozszerzone po całej Hiszpanii tajne polityczne towarzystwo, do którego miał należeć także Infant Don Franciszek de Paula.

— Królowi, żyjącemu ciągle w odosobnieniu w zamku Pardo, zabrakło pieniędzy. Udał się więc do banku o załżczenie 10,000 piastrów, ale Królowa kazała mu odmówić.

— Gazeta angielska *Times* zawiera znowu długi artykuł o niesnaskach panujących w królewskim stadle hiszpańskim. Rozwód — mówi *Times* — może być rzeczą nie miłą dla Francji, ale jest niezbednym dla szczęścia Królowej, dla zapewnienia tronu w linii prostej, a przez to dla zachowania niepodległości Kraju i pokoju Europy. Wszakże byłby to cięś fatalny dla Francji, i powinniśmy się spodziewać śmiertelnej, acz tajemnej walki stronniectwa, która ten węzeł rozstrzygnie.

— P. Mon zawarł był ugodę z bankiem, mocą której zakład ten miał sam do końca roku podatki pobierać, a natomiast rządowi miesięcznie pewną summę wypłacać; terazniejszy zaś Minister skarbu, P. Salamanca, wypowiedział bankowi kontrakt, i sam podatki pobierać będzie, przez świeżo-ustanowionych poborców jeneralnych.

— Piszą z Rzymu: Przysłany od Don Karlosa Hrabia Molina, przybył tu z Genui, i przyjęty był przez Papieża. Lubo posłuchanie było tajemne, możemy jednak zapewnić, że Posel miał polecenie przelożyć Ojcu św. cały stan rzeczy we względzie tego, co się dzieje w tej chwili nadworze Madryckim, i cały stan partji dzielących Hiszpanię na nieprzyjacielskie łakęje. Celem tego kroku miało być zapobieżenie wysłaniu Monsignora Brunelli do Madrytu; stronniocy bowiem Don Karlosa mieli w tém wielką podporę, że dynastya Dony Izabelli nie była dotąd uznana przez Stolicę Apostolską. Zapewniają, że Ojciec św. odpowiedział, iż jakkolwiek boleje nad klęskami trapiąciami Hiszpanię, taki stan rzeczy jest mu własnie najsiłniejszym powodem do żądania, iżby kraj ten nie pozostawał nadal odosobnionym od Kościoła, i aby jak najrychlej był przywrócony dawny związek religijny, bez którego żadna społeczność długo obejść się nie może.

— Śmierć wodzów karlistowskich Tristany i Ros Eroles, których Jenerał Pavia pojmawszy rozstrzelać kazał, nie tylko nie sprawiła skutku zatrwożenia karlistów, jakiego się spodziewano, ale owszem sprawiła przeciwny, podsycając ich energię i zapał. Sami oficerowie oddziału Jenerała Pavia wyznają, że cel ten był zupełnie chybiony. Karlistom nie staje dotąd tylko pieneznych środków; lecz jeżeli posiłki tego rodzaju, acz nie wielkie, nadejdą, wojska Królowej nie zdołają się im oprzeć, albowiem liczba ich stronnioków, w powszechnem nieukontentowaniu, jakie dziś panuje, wzrosć może w mgnieniu oka do zatrważającej potęgi.

— W *Phare de Bayonne* umieszczono następujący list od granic Katalonii pod d 16 czerwca: „Chociaż teraz mniej jest wieści o ogólném powstaniu, jednakże za pewną rzecz wiadomo, że synowie Don Karlosa mianowali już dowódców dla kierowania wojennymi działaniami na wszystkich punktach, gdzie może wybuchnąć powstanie. Oto są ich imiona: 1) *Ello*, naczelnikiem Baskijskich prowincji; naczelnik sztabu jego Alsa; 2) *Arroyo*, jeneralnym kapitanem Staréj Kastalii; naczelnik sztabu jego, Sains; 3) *Royo*, były rzeźnik, głównym naczelnikiem La-Manszy, Estramadury i Toledo; 4) *Gomez*, głównym naczelnikiem prowincji Andaluzji; naczelnik sztabu jego, Arevalo; 5) *Ramon Cabrera*, głównym naczelnikiem Aragonii, Walencji i Murcyi. Główno-dowodzącym będzie Fernando-Bourbon, a naczelnikiem jego sztabu, Sariaategi; ten ma działać w Katalonii.“

29 Іюня.

Dnia 29 czerwca.

Уже третій день какъ Королева ни гдѣ не является въ сопровожденіи своего свекра и его дочери. Теперь она одна ѣздитъ верхомъ и въ экипажѣ, а въ театрѣ и на бой быковъ—въ сопровожденіи шталмейстера и лакеевъ. Вчера велѣно Инфанту, Донъ Франциску, что бы онъ со всею своимъ семействомъ оставилъ Королевскій дворець, въ коемъ находился со времени возвращенія Королевы изъ Аранжуэза, и чтобы снова поселился въ небольшомъ дворцѣ Буэнь-Ретиро, до рѣшенія вопроса: долженъ ли онъ оставить Испанію, или только столицу. Сіе повелѣніе послѣдовало по распоряженію Королевы, въ слѣдствіе предложенія министровъ, какъ бы въ видѣ наказанія Инфанта, какъ сказано въ официальной газетѣ. Въ комнатахъ сего Инфанта, смежныхъ съ апартаментами Королевы, происходили засѣданія тайнаго общества, имѣвшаго цѣль склонить Королеву назначить демократическое министерство. Подробности сего событія еще неизвѣстны, достоверно только то, что Королева сама обнаружила все министрамъ, которые распорядились на счетъ скорѣйшаго удаленія Инфанта отъ Королевы. Королева нынѣ разлучена со всею членами своей фамиліи; по такъ какъ Король постоянно отказывается жить вмѣстѣ съ своею супругою, а уединенное положеніе ея даетъ поводъ къ оскорбительнымъ толкамъ; то вѣрно Королева Христина, пользуясь сими предлогомъ, не замедлитъ прибыть къ своей дочери, для примиренія ея съ Королемъ.

— Въ минувшую ночь, на канунъ праздника св. Петра и Павла, Мадридское народонаселеніе предавалось въ Prado всею увеселеніямъ. Въ часъ по полудню прибыла туда и Королева, безъ всякаго сопровожденія, въ открытомъ экипажѣ, и обратно прибыла во дворець въ 3 часа.

— Въ Каталоніи, при Понтъ-де-Арментеръ, 22-го числа произошла жаркая стычка между 250 карлистами и правительственными войсками. У первыхъ, по официальнымъ извѣстіямъ, было убитыхъ 21 чел., но всего только одинъ изъ нихъ попался въ плѣнъ; войска правительства лишились 7 чел. убитыми и 14 ранеными.

— Изъ Валладоліда получено здѣсь, по телеграфу, донесеніе, что генераль Коича двинулся 24-го числа, къ Оporto и находился въ разстояніи одной мили отъ сего города. Инсурренты отступили къ городу, не дѣлая никакого сопротивленія. Испанскимъ войскамъ вѣстныя припасы доставляютъ по рѣкѣ Дуэро. Португальскій генераль Вишесъ 21 числа овладѣлъ Эворою и нашелъ тамъ часть артиллеріи, вывезенной инсуррентами изъ Сетували. 22 числа, испанскія войска овладѣли незначительною пограничною португальскою крѣпостію, *Mogolo*, а 24-го числа, вечеромъ, эстремадурскій генераль-капитанъ оставилъ Бадахозъ съ 2 баталіонами, 1 полкомъ конницы и 8 пушками, и на другой день вступилъ въ Эльвасъ. Испанскія войска, по видимому, имѣютъ преимущественно овладѣть всею португальскими крѣпостями.

Т у р ц і я.

Константинополь, 28 Іюня.

Советъ Народнаго Просвѣщенія издалъ недавно циркуляръ объ учрежденіи въ столицѣ и ея предмѣстіяхъ, училищъ, предназначаемыхъ для первоначальнаго обученія дѣтей до двѣнадцатилѣтняго возраста. Училища сіи будутъ раздѣлены на два разряда, а именно: на училища первоначальныя (*Mekiatibi-Sibian*), для дѣтей отъ 6-ти до 10-ти лѣтъ, и на училища среднія (*Mekiatibi-Rusidjeh*), для дѣтей отъ 10-ти до 12-ти лѣтъ. Всею отцамъ семействъ, къ какому бы сословію они ни принадлежали, не исключая и самыхъ бѣдныхъ, предписано, подъ опасеніемъ уплаты пени, посылать своихъ дѣтей въ первоначальныя училища, начиная съ шестилѣтняго возраста; тамъ будутъ даже принимать дѣтей 4-хъ и 5-ти лѣтъ, и условия пріема облегченны для всѣхъ родителей уничтоженіемъ всякихъ издержекъ, которыхъ они обязаны были доселѣ нести для этой цѣли. Не прежде какъ по окончаніи ученія въ среднихъ училищахъ, мальчики будутъ допускаемы въ высшія спеціальныя заведенія: военныя, морскія и другія, или же могутъ заниматься науками, преподаваемыми въ разныхъ мечетяхъ. Подробная программа курса наукъ и правила надзора опредѣлены въ то же время для поминутыхъ школъ.

Od trzech dni Królowa nie ukazuje się już nigdzie w towarzystwie teścia swego i jego córki. Sama jeździ powozem i konno, a do teatru i na walki byków towarzyszą jej tylko Koniuszy i lokaje. Wczoraj oświadczone Infantowi Don Franciszkowi, aby z całą familią opuścił pałac królewski, w którym mieszkał od powrotu Królowej z Aranjuez, i aby zajął znowu mały pałac Buen Retiro, dopóki nie zostanie rozstrzygniętą kwestya, czy ma opuścić Hiszpanię lub tylko stolicę — Rozporządzenie to wydane zostało przez samą Królowę, na wniosek Ministrów, i ma się uważać jako ukaranie Infanta, podług słów gazety rządowej. W mieszkaniu bowiem jego, stykającym się z apartamentami Królowej, odbywały się posiedzenia towarzystwa tajnego, mającego na celu skłonić Królowę, aby mianowała ministerstwo czysto demokratyczne. Szczegóły tego wypadku nie są jeszcze całkiem wiadome, to tylko pewną, że sama Królowa odkryła Ministrom wszystko, a ci zalecili jak najspieszniejsze usunięcie Infanta z pobliskości Królowej. Tym sposobem Królowa widzi się teraz być rozłączoną ze wszystkimi członkami familii swojej, że zaś Król ciągle się wzbrania mieszkać razem z małżonką, a odosobnione jej stanowisko daje powód do ubliżających słów: przeto zapewne Królowa Krystyna, korzystając z tego pozoru, powróci znowu do swjej córki dla pojednania jej z Królem.

— Przeszłej nocy, jako w wigilię uroczystości św. Piotra i Pawła, lud Madrycki oddawał się w Prado zabawom tańca i innym odurzającym uciechom. O godzinie 1 po północy przybyła tamże Królowa, bez żadnego orszaku, w otwartym pojeździe, i powróciła do pałacu o godzinie 3.

— W Katalonii, pod Pont de Armentera, przyszło d. 22 do żwawej potyczki pomiędzy 250 Karlistami a wojskiem rządowym. Pierwsi, według urzędowych doniesień, mieli 21 ludzi zabitych, ale tylko jeden z nich dostał się do niewoli. Stratę wojska rządowego podają na 7 zabitych a 14 ranionych.

— Z Walladolidu nadeszła tu wiadomość przez telegraf, że Jeneral Concha posunął się d. 24 b. m. o milę już tylko od Oporto. Powstańcy cofnęli się do miasta, nie stawiając żadnego oporu. Wojsku hiszpańskiemu dostarczają żywności rzeką Duero. Portugalski Jeneral Vinhaes zajął d. 21 Eworę i znalazł tam pociąg artylleryi, który powstańcy uprowadzili byli z Setubal. Dnia 22 zajęty wojska hiszpańskie małą pograniczną twierdzę portugalską Morvao, a dnia 24 wieczorem, Jeneralny Kapitan Estramadury opuścił Badajoz z 2 batalionami, 1 półkiem jazdy i 8 działami, i wkroczył nazajutrz do Elvas. Zdaje się, że wojska hiszpańskie zamierzają przedewszystkiem zająć wszystkie portugalskie warownie.

Т у р ц я.

Константинополь, 28 czerwca.

Rada oświecenia narodowego ogłosiła niedawno okólnik o zaprowadzeniu w stolicy i jej przedmieściach szkół, przeznaczonych dla elementarnej instrukcyi dzieci do 12 lat wieku. Szkoły te będą rozdzielone na dwie klasy, to jest, na szkoły elementarne (*Mekiatibi-Sibian*) dla dzieci od 6—10 lat, i na szkoły średnie (*Mekiatibi-Rusidjeh*) dla dzieci od 10—12 lat. Wszystkim ojcom rodzin, do jakiegokolwiek stanu należą, nie wyjmując i najuboższych, zalecono, pod karą sztrafu, posyłać swoje dzieci do szkół elementarnych, zaczynając od sześciu lat wieku; mogą nawet być przyjmowane i młodsze od 4 do 5 lat, a warunki przyjęcia są dostępne dla wszystkich rodziców, gdyż uchylono wszystkie koszta, jakie dotąd w tym względzie ponosić musieli. Nie pierwój jak po ukończeniu kursu nauk w średnich szkołach, dzieci będą przyjmowane do wyższych specjalnych zakładów, jako to, w wojennych, morskich i innych, lub też mogą oddać się naukom, wykładanym w różnych мечетях. Szczegółowy programat kursu nauk, jako też ścisły tryb dozora są jednocześnie dla rzeczonych szkół przepisane.

— Английскими и американскими инженерами, которых турецкое правительство выписало сюда для того, чтобы поручить им управление различными фабриками и промышленными заведениями, основанными в Санъ-Стефано и в окрестностях столицы, учреждено недавно в Макрикеу, под покровительством правительства, училище искусств и ремесел. Главные науки будут в нем преподаваемы господами Смитомъ и Девисомъ.

— Изъ Иерусалима отъ 26 Мая уведомляютъ, что назначенный тамошнимъ губернаторомъ Сарифъ-Мустафа-Паша имѣлъ 20 числа торжественный въездъ въ городъ. Онъ извѣстенъ какъ человекъ образованный и благотворительный. Тотчасъ по прибытіи своемъ сдѣлалъ онъ выгодныя для жителей распоряженія; въ числѣ прочихъ понизилъ таксу на мясо. Прусскій консулъ, посѣтивъ новаго губернатора, нашелъ въ немъ человека съ обширными свѣдѣніями и весьма обходительнаго.

— По извѣстіямъ, полученнымъ изъ Курдистана, въ окрестностяхъ города Маизъ, Курды нанесли значительное поражение турецкимъ войскамъ; говорятъ, что сіи послѣдніе лишились 6,000 человекъ, но Порты и знать не хотятъ о такомъ числѣ.

— На прошедшей недѣль громовой ударъ разразился надъ Султанскою мечетью Байзета; упавшими обломками убиты 2 чел. и нѣсколько изувѣчены. Это уже третья мечеть поражается въ нынѣшнемъ году громами. Громъ разразился также и надъ другими правительственными зданіями, а именно: надъ султанскою резиденціею въ Чираганъ, Адрианопольскими воротами, артиллерійскими казармами въ предместьи Перы и т. д. На Турковъ, и даже на Султана это произвело немаловажное впечатлѣніе; они этотъ случай считаютъ дурнымъ предзнаменованіемъ.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 15 Іюня.

Мы получили здѣсь дальнѣйшій извѣстїи съ театра военныхъ дѣйствій. 25-го Мая въ Вера-Круцѣ ничего новаго не знали объ арміи генерала Скотта; говорили однако, что американскія войска двинулись изъ Пуэблы въ Мексикку. Сантана 19 Мая совершилъ въѣздъ въ Мексикку, для принятія должности президента, оставивъ главное начальство надъ арміею. Народъ принялъ его весьма нерадушно. Думаютъ, что Геррера, другъ мира, будетъ избранъ президентомъ. Нѣкоторые письма сообщаютъ, будто бы этотъ выборъ уже состоялся. Сантана обнародовалъ отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ на востокъ; онъ превозноситъ въ немъ свои дѣла, но мало говоритъ о будущемъ. Манифестъ Сантаны къ народу имѣлъ быть обнародованъ 20 числа. Мексиканское правительство разсуждало о мѣрахъ освобожденія американскихъ плѣнниковъ, находящихся въ столицѣ. Объ укрѣпленіи столицы граждане вовсе не думаютъ. Ежедневно ожидали выхода изъ столицы генерала Витторіа съ отрядомъ въ 5,000 чел., для соединенія съ войсками Сантаны.

— Эскадра, состоящая изъ 6 американскихъ кораблей, 28 Апрѣля находилась въ виду Мацатлена; намѣрены были высадить на берегъ 1,000 чел., для занятія сего города. Равно и Санъ-Блаской гавани угрожаетъ американская эскадра; войска намѣревались выйти на берегъ и также овладѣть симъ городомъ.

— По письмамъ изъ Монтерей отъ 25 Мая, генералъ Тайлоръ готовился къ походу противъ Санъ-Луи, гдѣ надѣялись дать сраженіе, которое будетъ вѣрно рѣшительнымъ.

— Послѣднія извѣстія изъ Вера-Круца отъ 1 Іюня сообщаютъ, что Сантана добровольно отказался отъ званія президента; въ слѣдствіе сего возникла надежда на скорое наступленіе мира.

— Городъ Вера-Круцъ уже поправляется послѣ блокированія; жители возвратились, разрушенныя дома исправлены, улицы очищены, лавки открыты и дѣятельность въ гавани начала оживляться.

— Англичей и американскіе инженеры, которыхъ турецкіе спроводили тутъ, въ томъ же цѣли, чтобы имъ поручить управление различными фабриками и заводами промышленными, учрежденными въ Санъ-Стефано и въ окрестностяхъ столицы, заłożyли недавно въ Макрикеу, подъ опекою правительства, школу искусствъ и ремеселъ. Главныя науки будутъ въ этой школѣ преподаваны черезъ Р. Р. Смита и Дависа.

— Доносъ изъ Иерусалима, подъ днемъ 26-го мая, что 20-го отправитъ тамъ въѣздъ новоназначенный Басша Сариф-Мустафа, который на бытъ свѣтлымъ и добрымъ мужемъ. Какъ только по прибытіи починилъ выгодныя для жителей распоряженія, а между прочимъ снизилъ таксу мяса. Консулъ Прусскій посетилъ его на тотъ же день и нашелъ въ немъ человека, весьма обходительнаго въ сношеніяхъ товарищескихъ.

— Въ свѣдѣніяхъ полученныхъ изъ Курдистана, въ окрестностяхъ м. Ванъ забили Курды значительную часть войска султанскаго; говорятъ о потерѣ 6,000 людей, но Порты о такой числѣ ни знать не хотятъ.

— Прозднѣмъ тыгодня одержалъ побѣду надъ минаретъ мечети Султана Байзета; спадаяе грузы забилы двоихъ людей и ранены нѣсколько. Это уже третья мечеть, въ этомъ году побита. Въ нѣсколькихъ другихъ мечетяхъ государственныхъ одержалъ побѣду, какъ то: въ резиденціи Султана въ Чираганъ, въ бранѣ Адрианопольской, въ казармахъ артиллерійскихъ на предмѣстьи Пера и т. д. На Туркахъ, а и на Султанахъ, это произвело немалое впечатлѣніе; считаютъ за злѣе предзнаменованіе.

СТАРЫЕ-СЪЕДИНЕННЫЕ ШТАТЫ СѢВЕРНО-ЗАПАДНЫЕ.

Нью-Йоркъ, 15 Іюня.

Одержали мы тутъ дальнѣйшій извѣстїи съ театра военныхъ дѣйствій. 25-го Мая въ Вера-Круцѣ ничего новаго не знали объ арміи генерала Скотта; говорили однако, что американскія войска двинулись изъ Пуэблы въ Мексикку. Сантана 19 Мая совершилъ въѣздъ въ Мексикку, для принятія должности президента, оставивъ главное начальство надъ арміею. Народъ принялъ его весьма нерадушно. Думаютъ, что Геррера, другъ мира, будетъ избранъ президентомъ. Нѣкоторые письма сообщаютъ, будто бы этотъ выборъ уже состоялся. Сантана обнародовалъ отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ на востокъ; онъ превозноситъ въ немъ свои дѣла, но мало говоритъ о будущемъ. Манифестъ Сантаны къ народу имѣлъ быть обнародованъ 20 числа. Мексиканское правительство разсуждало о мѣрахъ освобожденія американскихъ плѣнниковъ, находящихся въ столицѣ. Объ укрѣпленіи столицы граждане вовсе не думаютъ. Ежедневно ожидали выхода изъ столицы генерала Витторіа съ отрядомъ въ 5,000 чел., для соединенія съ войсками Сантаны.

— Эскадра изъ 6 американскихъ кораблей, 28 Апрѣля находилась въ виду Мацатлена; намѣрены были высадить на берегъ 1,000 чел., для занятія сего города. Равно и Санъ-Блаской гавани угрожаетъ американская эскадра; войска намѣревались выйти на берегъ и также овладѣть симъ городомъ.

— По письмамъ изъ Монтерей отъ 25 Мая, генералъ Тайлоръ готовился къ походу противъ Санъ-Луи, гдѣ надѣялись дать сраженіе, которое будетъ вѣрно рѣшительнымъ.

— Послѣднія извѣстія изъ Вера-Круца отъ 1 Іюня сообщаютъ, что Сантана добровольно отказался отъ званія президента; въ слѣдствіе сего возникла надежда на скорое наступленіе мира.

— Городъ Вера-Круцъ уже поправляется послѣ блокированія; жители возвратились, разрушенныя дома исправлены, улицы очищены, лавки открыты и дѣятельность въ гавани начала оживляться.